

ข้อพระคัมภีร์ แสงตะวัน ของมายา

โดย มายา คราลัจ และโนเอลล์ แลมเบิร์ต บาร์ริส
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)
เรื่องนี้เกิดขึ้นที่สโลวีเนีย

มายานั่งบนบันไดบ้านของเธอและเอามือทั้งสองค้ำคางไว้ ดวงอาทิตย์ส่องแสงเจิดจ้าและแสงอันอบอุ่นลอดผ่านต้นไม้สูง อากาศมีกลิ่นเหมือนโบสถ์น้มน้ำสดๆ

คุณแม่ออกมานั่งข้างมายา “ลูกคิดอะไรอยู่หรือ?”

“หนูต้องแบ่งปันพระคัมภีร์ข้อโปรดในปฐมวัยค่ะ” มายากล่าว “แต่หนูไม่มีข้อโปรด และหนูไม่รู้ว่าจะเลือกข้อไหน”

คุณแม่พยักหน้า “การเลือกพระคัมภีร์ข้อโปรดเป็นเรื่องยาก” เธอมองไปที่ต้นไม้ข้างนอกแล้วลุกขึ้นยืน “แม่นี้ก็ออกแล้ว”

คุณแม่กลับเข้าไปข้างใน และกลับมาพร้อมถือพระคัมภีร์ “มาเริ่มด้วยเรื่องราวกันเถอะ เรื่องราวพระคัมภีร์เรื่องโปรดของคุณคืออะไร เรื่องไหนล่ะ?”

มายาคิด “หนูชอบตอนที่พระเยซูเสด็จเยือนชาวนีไฟค่ะ”

คุณแม่พลิกหน้าพระคัมภีร์มอรมอน “เรื่องนั้นเริ่มใน 3 นีไฟ” เธอชี้ไปที่หน้านั้น “มาผลัดกันอ่านและเลือกข้อที่เราชอบกัน”

มายาพยักหน้าและฟังคุณแม่อ่าน เธออ่านเรื่องพระเยซูคริสต์ทรงเรียกสานุศิษย์ของพระองค์ และเรื่องผู้สร้างสันติและการสวดอ้อนวอน แล้วก็ถึงคิวของมายา เมื่ออ่านจบหนึ่งข้อ เธอหยุดครู่หนึ่ง เธอรู้สึกเหมือนดวงอาทิตย์กำลังส่องแสงเจิดจ้าพอที่จะเติมเต็มหัวใจของเธอ

เธอเงยหน้ามองคุณแม่ “หนูชอบข้อนี้”

“แม่ก็เหมือนกัน ลูกชอบอะไรเกี่ยวกับข้อนี้?”

คุณแม่ถาม

มายายกไหล่พร้อมโบหน้าทีเติมไปด้วยรอยยิ้ม “เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซู และก็ทำให้หนูรู้สึกมีความสุข”

คุณแม่ยิ้มตอบ “นั่นเป็นวิธีที่ดีที่จะรู้ว่าลูกพบพระคัมภีร์ข้อโปรดแล้ว ลูกอยากแบ่งข้อนั้นในปฐมวัยไหม?”

มายาพยักหน้าอย่างตื่นเต้น “คุณแม่จะช่วยหนูเรียนรู้ข้อนี้ไหมคะ?”

“แน่นอน!” คุณแม่กล่าว

* 3 นีไฟ 15:9

คุณแม่กับมายาฝึกฝนทีละคำ ขณะที่พวกเขากำลังฝึกซ้อม นกส่งเสียงร้องบนต้นไม้ราวกับว่าพวกมันกำลังเรียนรู้เช่นกัน

ตลอดทั้งสัปดาห์ มายายังคงฝึกฝนพระคัมภีร์ข้อใหม่ที่เธอชื่นชอบ เข้าวันอาทิตย์ เธอประหม่าเล็กน้อย เธอฝึกพูดข้อพระคัมภีร์ระหว่างนั่งรถทางไกลไปโบสถ์

มีเด็กเพียงไม่กี่คนในปฐมวัยของมายา แต่เมื่อเดินเข้าไปในห้องเรียน เธอรู้สึกกังวลเหมือนผีเสื้อกำลังบินวนอยู่ในท้อง

ของเธอ

เมื่อถึงตาเธอแบ่งปัน มายาลุกขึ้นยืนและสวดลมหายใจลึกๆ “คูเถิด, เราคือกฎ, และแสงสว่าง” เธอพูด “จงดูที่เรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, และเจ้าจะมีชีวิต เพราะแก่นที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่เราจะให้ชีวิตนิรันดร์。”*

เมื่อมายาพูดจบ เธอนั่งลงและยิ้ม เธอทำได้! ผีเสื้อที่ทำให้ประหม่าหายไป และความรู้สึกอบอุ่นเปล่งประกายก็กลับมา เธอรู้ว่าพระคัมภีร์ข้อโปรดของเธอจะนำความรู้สึกนั้นมาให้เมื่อใดก็ตามที่เธอต้องการ ●

พระคัมภีร์ที่มายาเรียนรู้สำหรับปฐมวัยยังคงทำให้เธอรู้สึกถึงแสงตะวันและการปลอบโยนมาจนถึงทุกวันนี้! ท่านชอบข้อพระคัมภีร์ใด?